

Splošni pregled.

Gajeva proslava, ki se je vršila 7. novembra v veliki dvorani „Mestnega doma“, je uspela v vsakem pogledu zadovoljivo. Največja zasluga za to gre predsedniku „Matice Slovenske“, dr. Ilešiču, ki je kot slavnostni govornik v dobro preudarjenem, nad eno uro trajajočem govoru pojasnjeval pomen Ljudevita Gaja za kulturni preporod in razvoj Jugoslovanov. — Priredbi je prisostvovalo zagrebško pevsko društvo „Kolo“, ki je zapelo tudi par pesmi, in več odličnih hrvatskih gostov, izmed katerih naj navedemo imenoma samo predsednika društva hrvatskih književnikov, znamenitega romanopisca g. Lj. Babića-Gjalskega. Naj bi se nudila še večkrat prilika, obnoviti na tak način, kakor se je zgodilo tem povodom, vez med obema bratskima narodoma!

„**P. M. Pohlin med Nemci**“. Pod tem zaglavjem je v „Ljublj. Zvonu“ 1909, 703/704, priobčil g. J. A. Glonar zanimive verze pesnika Blumauerja, kjer se omenja med dunajskimi posebnostmi ježefinske dobe tudi „Pohlin“. Pohlin, ki ga omenja Blumauer, pač ni naš pater Marko, ampak njegov brat Josip, kaplan pri Sv. Štefanu na Dunaju, oster nasprotnik jožefinskim principom; o tem primeri moje poročilo v „Izvestjih Muz. društva za Kranjsko“. XIV, 26. *Dr. Fr. Ilešič.*

Nakup umotvorov iz slovenske umetniške razstave v Ljubljani za državo. Naši upodablajoči umetniki so si vendar le priborili tudi nekaj vidnega priznanja in sicer ondi, kjer so bili doslej navadno slepi in plahi za naš napredek. Na državne stroške so se nakupile sledeče slike: M. Jama, „Zimsko solnce“ (1000 K), J. Grohar, „Jesenski večer“ (500 K), R. Jakopič, „Cerkev nemškega viteškega reda v Ljubljani“ (700 K) in M. Strnen, „Tiho žitje“ (300 K). Ni mnogo to in v primeri s tem, kar žrtvuje država za prosep umetnosti pri drugih narodih, celo ubogo malo, a vendar nekaj, kar je lahko našim umetnikom v izpodbudo.

Listnica uredništva. Gosp. P. O. Vaše pesniške proizvode, ki se vsekakor prav ugodno razlikujejo od mnogih drugih, smo izročili novemu uredniku.

Zahvala.

Z današnjim dnem odlagam uredništvo „Ljubljanskega Zvona“: Vsem, ki so me pri tem ne lahkem poslu tekom sedmih let kakorkoli podpirali, zlasti pa onim, ki so mi bili ves čas zanesljivi in požrtvovalni pomočniki in sotrudniki, moja najiskrenejša zahvala!

V Ljubljani, dne 1. decembra 1909.

Dr. Fr. Zbašnik.